

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 733

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 august 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
816.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui magistrat	2	
817.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui magistrat	2	
818.	— Decret pentru numirea unui procuror	3	
819.	— Decret pentru numirea unui procuror	3	
820.	— Decret pentru numirea unui magistrat	4	
821.	— Decret pentru numirea unui magistrat	4	
822.	— Decret pentru numirea unui magistrat	5	
823.	— Decret pentru numirea unui magistrat	5	
824.	— Decret pentru numirea unui magistrat	6	
825.	— Decret pentru numirea unui magistrat	6	
826.	— Decret pentru numirea unui magistrat	7	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 288 din 7 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278, art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, precum și ale art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale			7—10
Decizia nr. 304 din 9 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) și ale art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale			11—13
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
874.	— Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria de colaborare și asistență reciprocă privind realizarea activității Centrului European Interuniversitar Româno-Bulgar — BRIE, semnat la Ruse la 4 februarie 2005		13
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria de colaborare și asistență reciprocă privind realizarea activității Centrului European Interuniversitar Româno-Bulgar — BRIE			14—16
★			
Rectificări.....			16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui magistrat**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 63 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Roșca Maria Iulia, președintele Curții de Apel Galați, se eliberează din funcția de magistrat ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.
Nr. 816.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui magistrat**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 63 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Roman Constantin, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Botoșani, se eliberează din funcția de magistrat ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.
Nr. 817.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ban Cristian Mihai se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.

Nr. 818.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Avram Alina Irina se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.

Nr. 819.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET
pentru numirea unui magistrat**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Cîmpeanu Iuliana se numește în funcția de judecător la Judecătoria Buzău.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.
Nr. 820.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET
pentru numirea unui magistrat**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Iliescu Cristian-Nicolae se numește în funcția de judecător la Judecătoria Șegarcea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.
Nr. 821.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Luchian Sorina Mihaela se numește în funcția de judecător la Judecătoria Galați.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.

Nr. 822.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Alexandru Petronel-Iulian se numește în funcția de judecător la Judecătoria Constanța.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.

Nr. 823.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Crăiniceanu Cristian-Marius se numește în funcția de judecător la Judecătoria Iași.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.

Nr. 824.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Bălănescu Mihai se numește în funcția de judecător la Judecătoria Ploiești.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.

Nr. 825.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru numirea unui magistrat

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 36 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 252 din 6 iulie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Olteanu Aurel se numește în funcția de judecător la Judecătoria Târgu Mureș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 august 2005.
 Nr. 826.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A N r. 288 din 7 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278, art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, precum și ale art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278, art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, precum și ale art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, excepție ridicată de Elena Luminița Afrăsinei în Dosarul nr. 1.903/P/2004 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă partea Emanoel Decebal David și se constată lipsa autoarei excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate, iar în realitate motivul ridicării acestei excepții este acela de a tergiversa soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată, întrucât prevederile legale contestate au mai fost supuse controlului de contencios constituțional, ocazie cu care s-a statuat că acestea nu vin în contradicție cu dispozițiile Legii fundamentale și convenționale invocate.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.903/P/2004, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 275—278, art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, precum și ale art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale.**

Excepția a fost ridicată de Elena Luminița Afrăsinei în dosarul de mai sus, având ca obiect o plângere formulată împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că, în măsura în care dispozițiile art. 275—278 din Codul de procedură penală, referitoare la atacarea actelor procurorului prin care s-a dispus netrimiterea în judecată, permit părții interesate de a formula plângerea oricând, fără a fi supusă vreunui termen, se aduce atingere dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul oricărei persoane de a fi judecată în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

În ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, autoarea excepției susține că acestea aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 20 alin. (1), ale art. 131 și ale art. 124 alin. (2), deoarece oferă părții vătămate, care de cele mai multe ori se constituie și parte civilă în procesul penal, posibilitatea de a se substitui procurorului în susținerea acțiunii penale. Or, o atare acuzare nu poate fi nici obiectivă și nici echitabilă, fiind susceptibilă de încălcarea drepturilor și garanțiilor procesuale prevăzute pentru inculpat atât în Legea fundamentală, cât și în celelalte acte internaționale la care România este parte.

Mai mult decât atât, este de principiu că orice plângere penală poate fi retrasă, iar dacă aceasta este retrasă înseamnă că instanța sesizată astfel trebuie să înceteze procesul penal pentru că nu mai are act de sesizare și nu se poate sesiza din oficiu.

Cu privire la prevederile art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003, autoarea excepției susține că, de vreme ce pentru cauzele aflate pe rol la data intrării în vigoare a legii se aplică dispozițiile legale existente anterior, ar trebui ca și în caz de desființare sau casare a hotărârii să se aplice tot legea în vigoare din momentul exercitării căii de atac. În caz contrar se încalcă principiul neretroactivității prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție.

Și punctul 5 al articolului criticat este neconstituțional, deoarece se aplică retroactiv. Ori, nu se poate spune că repunerea în termenul de a ataca orice soluție de netrimitere în judecată ar fi mai favorabilă persoanei cercetate.

Pe de altă parte, textul este neconstituțional prin raportare la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul oricărei persoane de a fi judecată în mod echitabil și într-un termen rezonabil, deoarece practic repune în termen pe toți cei care se consideră lezați de soluțiile de netrimitere în judecată dispuse de procuror, chiar dacă acestea au fost pronunțate cu mai mulți ani în urmă. Or, de vreme ce Codul penal prevede în art. 122 lit. a) un termen de prescripție al răspunderii penale de 15 ani, înseamnă că s-ar putea ataca soluțiile pronunțate de procuror chiar înainte de decembrie 1989, situație care ar încălca în mod flagrant dreptul persoanei de a fi judecată într-un termen rezonabil.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278 din Codul de procedură penală este neîntemeiată, întrucât nu se pune problema imprescriptibilității răspunderii penale, deoarece însăși Legea nr. 281/2003 a instituit, prin art. IX pct. 5, termenul de un an, care curge de la data intrării sale în vigoare.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și ale alin. 9 din Codul

de procedură penală, instanța arată că nu sunt încălcate dispozițiile art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală, deoarece este evident că, și în cazul admiterii plângerii și al reținerii cauzei spre judecare, inculpatul beneficiază de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege.

Dimpotrivă, lipsa unor asemenea dispoziții care să permită atacarea soluțiilor procurorului de netrimitere în judecată ar fi contravenit principiului constituțional al liberului acces la justiție.

Referitor la dispozițiile art. IX pct. 3 din Legea nr. 281/2003, instanța opinează că această excepție nu are legătură cu litigiul dedus judecătii, care are ca obiect soluționarea unei plângeri contra rezoluției procurorului de neîncepere a urmăririi penale.

În ce privește dispozițiile art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003, instanța arată că acestea sunt constituționale, deoarece, pe de o parte, echitabilitatea unui proces nu poate fi analizată decât după rămânerea definitivă a hotărârii și, pe de altă parte, posibilitatea oferită de lege de a fi atacate, în cadrul termenului de prescripție al răspunderii penale, anumite acte efectuate de procuror nu aduce atingere în nici un fel dreptului inculpatului de a fi judecat într-un termen rezonabil.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

În ce privește dispozițiile art. 275—278 din Codul de procedură penală, Guvernul arată că autoarea excepției nu a făcut referire expresă la nici un articol din Constituție, astfel încât nu se pune problema neconstituționalității acestor prevederi.

Referitor la dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece prevederile criticate au menirea de a asigura accesul liber la justiție al părților, dând posibilitatea persoanei nemulțumite de actele, rezoluțiile și ordonanțele emise de procuror de a le ataca la instanță și de a le supune controlului judecătoresc.

De asemenea, nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a prevederilor art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003, neîncălcându-se dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2), deoarece instanțele competente să judece cauzele aflate pe rol la 1 ianuarie 2004 sunt determinate de legea aplicabilă anterior acestei date și numai în caz contrar s-ar aduce atingere principiului neretroactivității. Punctul 5 din lege nu cuprinde dispoziții referitoare la o eventuală aplicare pentru perioada anterioară intrării ei în vigoare.

Nu sunt încălcate nici prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, deoarece stabilirea prin textele legale criticate a termenului pentru introducerea plângerii împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată date de procuror până la intrarea în vigoare a Legii nr. 281/2003 este determinată de succesiunea obiectivă a legilor penale în timp, respectiv de introducerea prin acest act normativ a prevederilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul judecării

plângerii împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale și nu încalcă liberul acces la justiție.

Regulile privind judecarea în primă instanță și căile de atac se aplică în mod corespunzător și în ipoteza soluționării cauzei după admiterea plângerii făcute împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată și desființarea actului atacat. Judecătorul are posibilitatea să își manifeste rolul activ și să efectueze o cercetare judecătorească eficientă în vederea aflării adevărului, nefiind afectate în nici un fel garanțiile de independență și imparțialitate a justiției, consacrate de art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală.

De asemenea, dispozițiile art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003 nu conțin nici o prevedere cu caracter retroactiv, acestea urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a legii. Astfel, în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că dreptul relativ la exercitarea căilor de atac este fixat de legea în vigoare în momentul pronunțării, deoarece admisibilitatea unei căi de atac constituie o calitate inerentă a hotărârii și, în aceste condiții, nici o cale de atac nu poate rezulta dintr-o lege posterioară, după cum nici o cale de atac existentă în momentul pronunțării nu poate fi desființată fără retroactivitate, de către o lege posterioară, iar o cale de atac se exercită doar împotriva hotărârilor pronunțate după intrarea sa în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 275—278, art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, precum și ale art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, cu următorul conținut:

— Art. 275 din Codul de procedură penală: „*Dreptul de a face plângere*

Orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime.

Plângerea se adresează procurorului care supraveghează activitatea organului de cercetare penală și se depune fie direct la acesta, fie la organul de cercetare penală.

Introducerea plângerii nu suspendă aducerea la îndeplinire a măsurii sau a actului care formează obiectul plângerii.”;

— Art. 276 din Codul de procedură penală: „*Obligația de înaintare a plângerii*

Când plângerea a fost depusă la organul de cercetare penală, acesta este obligat ca în termen de 48 de ore de la primirea ei să o înainteze procurorului împreună cu explicațiile sale, atunci când acestea sunt necesare.”;

— Art. 277 din Codul de procedură penală: „*Termenul de rezolvare*

Procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea modul în care a fost rezolvată.”;

— Art. 278 din Codul de procedură penală: „*Plângerea contra actelor procurorului*

Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

În cazul rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau al ordonanței ori, după caz, al rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei de pe ordonanță sau rezoluție, persoanelor interesate, potrivit art. 228 alin. (6), art. 246 alin. 1 și art. 249 alin. 2.

Rezoluțiile sau ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor de neîncepere a urmăririi penale, de clasare, de scoatere de sub urmărire penală ori de încetare a urmăririi penale, se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

Dispozițiile art. 275—277 se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală: „*Plângerea în fața instanței împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată*

Instanța pronunță una dintre următoarele soluții: [...]

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, reține cauza spre judecare, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac, aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut la alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței, ca primă instanță, îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.”;

— Art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale:

„*3. Cauzele aflate în curs de judecată, la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor continua să fie judecate de instanțele competente, potrivit dispozițiilor aplicabile anterior acestei date. În caz de admitere a apelului sau a recursului, dacă se dispune desființarea sau, după caz, casarea hotărârii și rejudecarea cauzei, aceasta se va judeca de instanța competentă, potrivit prezentei legi. [...]*

5. În cazul rezoluțiilor de neîncepere a urmăririi penale, al ordonanțelor ori, după caz, al rezoluțiilor de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror până la intrarea în vigoare a prezentei legi, termenul de introducere a plângerii prevăzute în art. 278¹ din Codul de procedură penală este de un an și curge de la intrarea în vigoare a prezentei legi, dacă nu s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.”

Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile art. 275—278 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la

dreptul oricărei persoane de a fi judecată în mod echitabil și într-un termen rezonabil, prevederile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 alin. (1) referitoare la concordanța dispozițiilor fundamentale privind drepturile și libertățile cetățenilor cu celelalte acte internaționale la care România este parte, ale art. 131 referitoare la *Rolul Ministerului Public* și ale art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției, iar prevederile art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2), precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 17 din 20 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 1 martie 2005, în sensul respingerii acesteia. Cu acel prilej Curtea a reținut că, în ce privește termenul de formulare a plângerii împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, fie că sunt ale organului de cercetare penală, fie că sunt ale procurorului, s-a constatat că soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, în conformitate cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este garantată în cursul urmăririi penale prin mai multe dispoziții legale. Astfel, în art. 278 alin. 3 din Codul de procedură penală se stabilește un termen de 20 de zile pentru formularea plângerii împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată dispuse de procuror. Totodată, în Codul de procedură penală au fost introduse prevederi legale care au ca obiect de reglementare plângerile împotriva măsurilor preventive, cum ar fi: ordonanța organului de cercetare penală sau a procurorului privind măsura reținerii, ordonanța procurorului prin care se dispune luarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea ori a măsurii de a nu părăsi țara. Pentru celelalte acte sau măsuri de urmărire penală se poate face plângere, în condițiile art. 275—278 din Codul de procedură penală, până la terminarea fazei de urmărire penală, termen care este, de asemenea, rezonabil.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală față de prevederile art. 20, art. 124 alin. (2) și art. 131 din Constituție, se constată că aceasta nu poate fi reținută. Astfel, reglementarea de către legiuitor, în temeiul

art. 126 alin. (2) din Constituție, a măsurilor pe care instanța le ia atunci când pronunță soluția de admitere a plângerii nu aduce atingere principiului constituțional care consacră unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției.

Nu se poate reține nici susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 131 din Constituție, privind *Rolul Ministerului Public*, întrucât judecarea cauzei de către instanță după desființarea rezoluției sau ordonanței de netrimitere în judecată implică participarea procurorului la judecarea cauzei în calitate de titular al acțiunii publice și exercitarea tuturor atribuțiilor decurgând din această calitate, *dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.*

În ce privește dispozițiile art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003, critica de neconstituționalitate, de asemenea, nu poate fi reținută, deoarece chiar din conținutul textelor de lege criticate rezultă că se respectă principiul constituțional al neretroactivității legii, înscris în art. 15 alin. (2) din Constituție. Astfel, instanțele competente să judece cauzele aflate pe rol la 1 ianuarie 2004, data intrării în vigoare a Legii nr. 281/2003, sunt determinate de legea aplicabilă anterior acestei date, deoarece schimbarea instanțelor competente prin această lege presupune tocmai încălcarea principiului neretroactivității legii. Împrejurarea că, în caz de desființare sau casare a hotărârii, se aplică noua lege, și nu legea în vigoare în momentul exercitării căii de atac, este, dimpotrivă, în deplin acord cu dispozițiile fundamentale ale art. 15 alin. (2), potrivit cărora *legea dispune numai pentru viitor.* De asemenea, în ceea ce privește prevederile art. IX pct. 5, se constată că acestea nu cuprind dispoziții referitoare la o eventuală aplicare pentru perioada anterioară intrării lor în vigoare, urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a Legii nr. 281/2003, în concordanță cu prevederile art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală.

Curtea reține că nu sunt încălcate nici prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât dispozițiile legale criticate nu aduc atingere dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea, întrucât în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278, art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, precum și ale art. IX pct. 3 și 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, excepție ridicată de Elena Luminița Afrăsinei în Dosarul nr. 1.903/P/2004 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 304

din 9 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) și ale art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) și ale art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Gheorghită F. Ioan în Dosarul nr. 6.049/2004 al Tribunalului Mureș.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, Gheorghită F. Ioan, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia pentru motivele precizate în fața Tribunalului Mureș.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. În ceea ce privește prevederile art. 31 alin. (1), (2) și (4) din Constituție, arată că acestea nu sunt incidente în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 6.049/2004, **Tribunalul Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) și ale art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Gheorghită F. Ioan cu ocazia soluționării contestației formulate împotriva deciziei de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 83 alin. (1) și ale art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 sunt contrare prevederilor art. 47, art. 31 alin. (1), (2) și (4) și ale art. 52 alin. (1) din Constituție. În acest sens amintește că recalcularea pensiei, prin luarea în calculul stagiului de cotizare a perioadei studiilor universitare, are loc de la prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus cererea de recalculare, iar nu de la data publicării legii. Așa fiind, consideră că dispozițiile legale criticate aduc atingere prevederilor constituționale care consacră dreptul la un nivel de trai decent. În continuare susține că dispozițiile legale supuse controlului de neconstituționalitate se află în contradicție și cu prevederile art. 31 alin. (1), (2) și (4) și ale art. 52 alin. (1) din Constituție. Motivând această afirmație, arată că Monitorul Oficial al României în care a fost publicată Legea nr. 19/2000 nu a fost difuzat prin oficiile de difuzare a presei, așa încât cei interesați nu au

putut cunoaște prevederile acestui act normativ, iar în aceste condiții, casele de pensii nu au procedat la recalcularea, din oficiu, a pensiilor anterior stabilite.

Tribunalul Mureș apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate instituie drepturi în favoarea cetățenilor, iar nu restrângerea exercițiului unor drepturi. De asemenea, arată că prin publicarea Legii nr. 19/2000 în Monitorul Oficial al României s-au asigurat publicitatea necesară actelor normative și accesul cetățenilor la informații. În sfârșit, menționează că între părțile litigiului există raporturi de asigurări sociale, iar nu de drept administrativ, astfel că nu se poate susține că prevederile legale criticate ar contraveni dispozițiilor art. 52 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că, în concretizarea prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a reglementat prin art. 83 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 regulile generale privind modul de acordare și de plată a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă, „fără a aduce vreo restrângere a dreptului la pensie, în cazul persoanelor pensionate anterior datei de 1 aprilie 2001, care solicită recalcularea pensiilor potrivit art. 169 alin. (1) și (2)”. Astfel, consideră că „nu se poate reține că ar exista vreo contrariedade între acest text și prevederile constituționale invocate”. De altfel, observă că textul legal menționat este criticat nu pentru cuprinsul său, ci pentru ceea ce nu conține, în sensul dorit de autorul excepției. De asemenea, arată că autorul excepției face confuzie între operațiunea de acordare și de plată a pensiei pentru limită de vârstă, reglementată de art. 83 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, și cea constând în revizuirea pensiei, reglementată de art. 88 din aceeași lege. Pentru considerente similare celor expuse mai sus, apreciază că art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 este în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 47. În continuare arată că prevederile legale criticate nu încalcă dreptul la informație, întrucât Legea nr. 19/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României potrivit obligațiilor impuse de art. 78 din Constituție, asigurându-se astfel dreptul cetățenilor de a avea acces la acest act normativ. În sfârșit, arată că art. 83 alin. (1) și art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 nu conțin nici o prevedere care să interzică sau să restrângă dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. Mai mult, menționează că, potrivit art. 169 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, cererea de recalculare a pensiei urmează aceleași reguli procedurale privind soluționarea și contestarea, prevăzute pentru cererea de pensionare.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că prin Legea nr. 19/2000 dreptul la asigurări sociale este garantat, ceea ce dă expresie prevederilor art. 47 din Constituție. În

ceea ce privește art. 83 alin. (1) și art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, arată că prin aceste texte legale „nu se instituie nici o interdicție persoanei vătămate de o autoritate publică într-un drept al său ori într-un interes legitim de a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată“. Astfel, textele legale criticate nu sunt contrare dispozițiilor art. 52 din Constituție. De asemenea, constată că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 53 din Constituție. În sfârșit, arată că prevederile art. 31 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 83 alin. (1) și ale art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, așa cum au fost modificate prin prevederile art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 17 martie 2003.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 83 alin. (1): *„Drepturile de pensie pentru limită de vârstă se acordă și se plătesc de la data îndeplinirii condițiilor de pensionare, dacă cererea a fost depusă în termen de 30 de zile de la această dată.“*;

— Art. 169 alin. (1): *„Pensia poate fi recalculată prin adăugarea stagiilor de cotizare nevalorificate la stabilirea acesteia.“*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 31 alin. (1), (2) și (4), art. 47 și ale art. 52 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora:

— Art. 31 alin. (1), (2) și (4): *„(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.*

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal. [...]

(4) Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.“;

— Art. 47: *„(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.*

(2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale

publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii.“;

— Art. 52 alin. (1): *„Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile constituționale ale art. 47 consacră atât dreptul, cât și obligația legiuitorului de a reglementa criteriile și condițiile concrete în care se acordă dreptul cetățenilor la pensie, la alte forme de asigurări sociale și la măsuri de asistență socială, precum și conținutul și modul de calcul al cuantumului drepturilor ce se acordă. În virtutea acestei competențe, legiuitorul a reglementat și perioada de activitate, denumită în noua legislație *„stagiul de cotizare“*, perioadă ce se are în vedere, ca element esențial de calcul, la stabilirea pensiei și a altor drepturi de asigurări sociale.

Prin art. 38 din Legea nr. 19/2000 s-a prevăzut asimilarea cu stagiul de cotizare și a unor perioade necontributive, printre care, la alin. (1) lit. b), perioada în care titularul a urmat cursurile de zi ale învățământului universitar, pe durata normală a studiilor și cu condiția absolvirii acestora, dispoziție inexistentă în legislația anterioară.

Luând în considerare situația persoanelor pensionate conform legislației anterioare, articolul unic al Legii nr. 276/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 29 iunie 2004, a completat art. 169 din Legea nr. 19/2000 cu alin. (1¹), potrivit căruia, cu ocazia recalculării pensiei la cerere, la stagiul de cotizare se adaugă și perioada studiilor universitare.

În opinia autorului excepției, faptul că recalcularea pensiei, prin luarea în calculul stagiului de cotizare și a perioadei studiilor universitare, are loc de la prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus cererea de recalculare, iar nu de la data publicării legii, contravine dispozițiilor art. 47 din Constituție.

Față de această critică Curtea reține că, potrivit unui principiu general al legislației pensiilor, înscrierea la pensie se face la cererea celui îndreptățit, cerere însoțită de toate documentele care atestă dreptul și întinderea acestuia. Nici recalcularea pensiilor stabilite anterior, prin luarea în calcul și a unor date noi, nu se poate face decât la cerere și începând cu o dată ulterioară depunerii cererii.

Existența acestui principiu nu contravine însă prevederilor art. 47 din Constituție, reprezentând, în sine, doar opțiunea legiuitorului privind modul de exercitare a drepturilor consacrate de acest text constituțional.

În ceea ce privește critica autorului excepției privind încălcarea dreptului la informație, Curtea apreciază că aceasta nu poate fi reținută, atât timp cât publicarea prevederilor legale criticate a avut loc prin Monitorul Oficial al României, cu respectarea dispozițiilor constituționale ale art. 78.

În sfârșit, analizând critica de neconstituționalitate pe care autorul excepției o formulează în raport cu art. 52 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că acest text constituțional nu este incident în cauză. Astfel, aceste dispoziții constituționale se referă la răspunderea autorităților publice în trei situații, și anume atunci când emit un act administrativ prin care vatămă o persoană, când nu soluționează în termenul legal o cerere a unei persoane, în virtutea obligațiilor legale ce le revin, și atunci

când produc prejudicii din cauza săvârșirii unor erori judiciare în procese. Curtea observă însă că autorul excepției nu vizează nici una dintre aceste ipoteze. El este nemulțumit de faptul că dispozițiile legale criticate nu prevăd obligația autorităților publice de a acționa din oficiu

pentru recalcularea pensiilor, ci în urma formulării cererii de cel care solicită recalcularea. Aceasta reprezintă însă opțiunea legiuitorului în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 47 și nu implică sub nici un aspect vătămarea drepturilor pretinsă de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) și ale art. 169 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Gheorghită F. Ioan în Dosarul nr. 6.049/2004 al Tribunalului Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria de colaborare și asistență reciprocă privind realizarea activității Centrului European Interuniversitar Româno-Bulgar — BRIE, semnat la Ruse la 4 februarie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria de colaborare și asistență reciprocă privind realizarea activității Centrului European Interuniversitar Româno-Bulgar — BRIE, semnat la Ruse la 4 februarie 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul educației și cercetării,
Mircea Miclea

A C O R D**între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria de colaborare și asistență reciprocă privind realizarea activității Centrului European Interuniversitar Româno-Bulgar — BRIE**

Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria, denumite în continuare *părți*, respectând principiile egalității în drepturi și avantajului reciproc din Tratatul de prietenie, colaborare și bună vecinătate dintre România și Republica Bulgaria, semnat la Sofia la 27 ianuarie 1992, în năzuința lor de a dezvolta și a întări relațiile reciproce dintre cele două state, în spiritul Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind colaborarea în domeniile învățământului, științei și culturii, semnat la București la 10 noiembrie 1998, în dorința consolidării și diversificării relațiilor din domeniul învățământului, științei și culturii dintre cele două părți, aducându-și în acest mod contribuția la implementarea obiectivelor privind cooperarea regională stabilită în cadrul Pactului de stabilitate pentru Europa de Sud-Est, ținând cont de voința unanim exprimată de Academia de Studii Economice din București și de Universitatea din Ruse „Anghel Kâncev”, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

(1) Înființarea Centrului European Interuniversitar Româno-Bulgar — BRIE, denumit în continuare *BRIE*, de către Academia de Studii Economice din București, România, ca un departament al acesteia, și de către Universitatea din Ruse „Anghel Kâncev”, Republica Bulgaria, cu activități de cooperare interuniversitară în cadrul Pactului de stabilitate pentru Europa de Sud-Est

Pentru susținerea activității acestui centru și-au declarat interesul universitățile germane, Conferința rectorilor din Republica Federală Germania și Ministerul Federal pentru Educație și Cercetare al Republicii Federale Germania.

(2) Guvernul României, Ministerul Educației și Cercetării din România, prin Academia de Studii Economice din București, și, respectiv, Guvernul Republicii Bulgaria, Ministerul Învățământului și Științei din Republica Bulgaria, prin Universitatea din Ruse „Anghel Kâncev”, vor asigura condițiile de funcționare a BRIE, în conformitate cu prevederile prezentului acord.

(3) Locația BRIE este municipiul Giurgiu, cod 080036, str. Mircea cel Bătrân nr. 36, în România, respectiv orașul Ruse, cod 7000, str. Tzaribrod nr. 6, în Republica Bulgaria.

ARTICOLUL 2

(1) BRIE își desfășoară activitatea în conformitate cu următoarele principii:

a) împărtășirea valorilor integrării europene și contribuirea la dezvoltarea regională transfrontalieră, în concordanță cu acțiunile întreprinse în acest sens la nivel european;

b) apropierea dintre popoarele din Sud-Estul Europei și, în special, dintre cel român și cel bulgar, în conformitate cu prevederile Pactului de stabilitate pentru Europa de Sud-Est;

c) favorizarea cooperării dintre universitățile europene, în conformitate cu prevederile Declarației de la Bologna pentru crearea spațiului european de învățământ și cercetare științifică din 19 iunie 1999;

d) deschiderea pentru cooperarea cu toate universitățile europene care își manifestă disponibilitatea de a contribui la dezvoltarea BRIE.

(2) Pornind de la principiile enunțate mai sus, BRIE realizează următoarele obiective comune:

a) școlarizarea în comun a studenților;

b) eliberarea de diplome pentru absolvenții programelor de studiu, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare în România și, respectiv, în Republica Bulgaria;

c) realizarea în comun de proiecte de cercetare științifică.

(3) Pentru implementarea acestor obiective se vor realiza următoarele activități:

a) cu participarea corpului didactic din cele două universități și din alte universități europene, organizează și desfășoară studii universitare și postuniversitare la specializări și programe acreditate, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare din România și, respectiv, din Republica Bulgaria;

b) realizarea de proiecte comune de cercetare, cu participarea corpului didactic științific român și bulgar din cele două universități;

c) nu sunt excluse și alte activități care susțin realizarea obiectivelor enunțate mai sus.

(4) BRIE își desfășoară activitatea în conformitate cu statutul propriu, adoptat de consiliile academice ale celor două universități, în conformitate cu prevederile prezentului acord.

ARTICOLUL 3

(1) Studenții români și bulgari admiși au drepturi egale de instruire pe timpul studiilor la specializările din cadrul BRIE. Aceștia au dreptul să beneficieze, în condițiile legii, de acces în cămine și cantine studențești, de asistență medicală de urgență în conformitate cu legislația în vigoare, de abonamente pentru transport și altele.

Numărul studenților admiși la studii va fi stabilit anual de către cele două instituții de învățământ superior, cu avizul ministerelor de resort din România și Republica Bulgaria.

(2) În limitele cifrei de școlarizare convenite anual între Academia de Studii Economice din București din România și Universitatea din Ruse „Anghel Kânchev” din Republica Bulgaria, pot fi admiși studenții din Albania, Bosnia și Herțegovina, Macedonia, Serbia și Muntenegru, Republica Croația și Republica Moldova. Studenții străini din țările menționate vor plăti taxe de studiu la Giurgiu în același cuantum ca și studenții proprii, iar la Ruse, în conformitate cu legislația în vigoare în Republica Bulgaria.

(3) Studenții străini admiși la BRIE și cadrele didactice implicate în procesul de învățământ, care sunt cetățeni ai unor state cu regim de vize, vor fi scutiți de taxa pentru eliberarea vizei. Aceștia vor fi incluși într-o listă actualizată anual și prezentată de conducerea celor două universități serviciilor consulare și diplomatice.

(4) Cele două universități eliberează absolvenților BRIE diplome recunoscute de cele două părți.

ARTICOLUL 4

(1) Finanțarea procesului de învățământ în cadrul BRIE se realizează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare din România și, respectiv, din Republica Bulgaria.

(2) Părțile se obligă să asigure din resursele proprii ale universităților respective mijloacele financiare necesare întreținerii și dezvoltării bazei materiale a BRIE.

(3) BRIE poate întreprinde și alte tipuri de activități pentru obținerea de fonduri necesare susținerii propriilor activități, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare din România și, respectiv, din Republica Bulgaria.

ARTICOLUL 5

(1) Categoriile de persoane implicate în activitatea BRIE sunt: studenții admiși la BRIE, cadrele didactice implicate în procesul de învățământ, personalul administrativ și tehnic care asigură buna desfășurare a procesului de învățământ.

(2) La începutul fiecărui an universitar BRIE eliberează și/sau vizează carnetele de student și legitimațiile BRIE, care servesc drept document ce însoțește pașaportul.

Partea română va elibera aceste documente în limbile română și engleză, iar partea bulgară, în limbile bulgară și engleză. Documentele cuprind datele privind identitatea și fotografia posesorului și sunt valabile 12 luni de la data eliberării. Aceste legitimații sunt valabile în fața organelor competente române și bulgare, numai la punctele de frontieră Giurgiu și Ruse.

(3) La începutul fiecărui an universitar conducerea BRIE Giurgiu, respectiv conducerea BRIE Ruse, va depune la organele de control din punctele de frontieră lista nominală a componenței BRIE.

La trecerea frontierei, persoanele din lista nominală a componenței BRIE se legitimează în fața organelor de control pașapoarte și vize cu un document valabil pentru călătoria peste graniță și o legitimație pentru persoanele din componența BRIE.

(4) Orice participant la programul BRIE, intrat pe teritoriul României sau al Republicii Bulgaria, este obligat ca în termen de 48 de ore de la intrarea sa pe teritoriul

statului respectiv să își declare adresa reședinței la organele competente, în cazul în care aceasta diferă de cea aferentă studiului.

(5) Vehiculele rutiere de folosință personală ale cadrelor didactice participante la programul BRIE beneficiază de regimul de admitere temporară, cu exonerarea totală a plății drepturilor de import.

Părțile vor studia posibilitatea scutirii de taxe pentru automobilele de serviciu aparținând BRIE și cele aflate în proprietatea personală a membrilor corpului BRIE, în vederea realizării procesului de învățământ și îndeplinirii obligațiilor legate de serviciu. La începutul fiecărui an de învățământ autovehiculele trebuie să fie marcate cu stickere conținând semnul rezervat BRIE în limba engleză, urmând să fie înscrise în lista depusă în prealabil la Punctul de control pentru trecerea frontierei Giurgiu și la Punctul de control pentru trecerea frontierei Ruse, precum și să aibă o poliță de asigurare internațională „Asigurare civilă” (Carte verde), iar ocupanții autovehiculelor să aibă asigurare medicală.

ARTICOLUL 6

Studenții străini care studiază în cadrul BRIE și cadrele didactice străine sunt scutiți de taxe în caz de ședere de lungă durată pe teritoriul celor două state, pentru perioada de studiu și de activitate didactică, în conformitate cu legislația în vigoare a celor două state.

De asemenea, pentru perioada de studiu și de activitate didactică studenții străini la BRIE și cadrele didactice străine beneficiază de scutirea de taxe la acordarea și reînnoirea permiselor de ședere. Cei în cauză nu sunt exceptați de la achitarea contravalorii permisului de ședere eliberat de autoritățile competente.

ARTICOLUL 7

Părțile vor acorda persoanelor care fac obiectul prezentului acord asistență medicală de urgență gratuită în instituțiile de sănătate publică, în conformitate cu legislația internă în vigoare în statul părții primitoare.

ARTICOLUL 8

Cadrele didactice care desfășoară activități specifice cu caracter temporar în cadrul acestui program sunt exceptate de la obținerea permisului de muncă.

ARTICOLUL 9

Cetățenii statului unei părți sunt obligați să respecte legislația în vigoare pe teritoriul statului celeilalte părți.

ARTICOLUL 10

Părțile vor efectua întruniri cu regularitate, cel puțin o dată la 2 ani, în vederea evaluării stadiului colaborării.

ARTICOLUL 11

Prezentul acord intră în vigoare la 30 de zile de la data ultimei notificări prin care părțile își comunică reciproc, pe căi diplomatice, îndeplinirea procedurilor interne necesare intrării sale în vigoare.

ARTICOLUL 12

(1) Din motive legate de ordinea publică, securitatea națională, sănătatea publică sau din orice alte motive importante, fiecare dintre părți poate suspenda aplicarea întregului acord sau numai a unor prevederi din acesta. Pentru suspendarea sau reluarea efectelor prevederilor prezentului acord, cealaltă parte va fi informată neîntârziat pe cale diplomatică.

(2) Suspendarea sau reluarea efectelor prevederilor prezentului acord intră în vigoare la 24 de ore de la înmânarea notificării scrise către cealaltă parte.

(3) Prezentul acord va avea durată nelimitată.

Pentru Guvernul României,
Mihai Răzvan Ungureanu,
ministrul afacerilor externe

(4) Fiecare dintre părți va putea să îl denunțe în orice moment pe căi diplomatice.

(5) Efectele denunțării se vor produce la 6 luni de la primirea notificării de denunțare.

(6) Denunțarea nu va afecta efectuarea activităților în curs de desfășurare, convenite în perioada de valabilitate a prezentului acord, cu excepția cazului când părțile vor hotărî în mod diferit.

(7) Prezentul acord poate fi modificat de comun acord prin schimb de note, pe căi diplomatice.

Semnat la Ruse la 4 februarie 2005, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și bulgară, toate textele fiind egal autentice.

Pentru Guvernul Republicii Bulgaria,
Solomon Passy,
ministrul afacerilor externe

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 826/1999 privind acordarea cetățeniei române unor persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 13 octombrie 1999, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

- la nr. 30, în loc de: „... fiul lui Moustafa și Werda...” se va citi: „... fiul lui Mustafa și Warda...”;
- la nr. 207, în loc de: „Mansour Ayad, cetățean sirian...” se va citi: „Mansour Iyad, cetățean sirian...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 047181